

Évközi 17. vasárnap

Mt 13,44-52

„Hasonlít a mennyek országa...”

Három témával foglalkozik a három példázat: a kincssel (44. v.), a gyönggyel és a (45. v.) hálóval (47. v.), s ezekhez a témákhoz kapcsolódik a világ végi ítélet részletezése (49-50. v.) is. Majd Jézus visszakérdez a hallgatóságára (51-52. v.), és egy jámbor írástudóra vonatkozó szakasszal zárul ez a szentírási rész (52. v.). Ebből láthatjuk, milyen összetett szöveggel állunk szembe. A 13. fejezetben gyűjtötte össze az evangélista Jézus különböző időben és helyen elhangzott példázatait, amelyek fennmaradtak a keresztény emlékezetben. A gyűjtés miatt viszont elveszett a példázatok elmondásának eredeti szöveggörnyezete, így nem tudjuk, milyen szituáció megvilágítására használta Jézus ezeket. Csak a végső állapottal találkozunk: az említett példabeszédek az Isten országa titkának feltárására vonatkoznak. A kincs, a gyöngy, és a háló csak látszólag alapja a példázatnak. A példabeszéd a kincs megtalálása kapcsán a felértékelődött földről beszél, az igazgyöngyöt megtalált kereskedő viselkedését írja le, és a hálóval való halászás kiszámíthatatlan következményeiről szól.

Vizsgáljuk meg a példázatokat egyenként is! A kincset más földjén találja meg a szerencsés ember, tehát a tulajdonviszonyokat változtatja meg, hogy a kincset jogosan birtokolhassa. De a vásárlás kockázata igen nagy: „eladta mindenét” (44. v.). Ez a kincs tehát az élete. Visszatérve az alaphasonlathoz, talán így összegezhethetjük a példázat tanulságát: Isten országa megtalálható a földön; akkora örömet okozhat, hogy mindenünket rá áldozzuk, mert a föld az Isten országa miatt válik értékessé. A kereskedő viselkedése azonos a kincset találó viselkedésével, és a két példázat végkicsengése is hasonló.

A háló valamiképpen a végítélet szimbóluma, és nem a misszió jelképe. Ha a háló az egyház lenne, akkor abban szét kellene válogatni a jókat és a gonoszokat. A példázat azonban inkább arról szól, hogy a tanítás Isten országából sok embert csodálattal tölt el, még azokat is, akik nem igazán értékesek, de ezekről csak a végítéleten derül ki, hogy értéktelenek voltak.

Mindhárom példázatot a végítélet témája zárja. Akármilyen környezetben hangzott el, az evangélista a végső szétválasztást

megelőző viselkedés szemléltetésére használja. A felfedezett érték áldozat- és kockázatvállalásra indítja a felfedezőt. Véleményem szerint Jézus az említett példázatokot a hallgatóságnak azért mondta, mert észrevette, hogy nagyra tartják ugyan a tanítását, de nem követik, lelkesednek érte. Akik pedig követték, azok nem mindegyike volt szent, mert a követés szempontjai is igen különböző reményeken alapultak.

Máté a saját közösségében, mi pedig az Egyházon belül és kívül tapasztalhatjuk a példázatokban felvázolt viselkedési módokat. Jézus példázatai nem teológiailag magasan képzett hallgatósághoz szólnak, hanem az utca emberét szólítják meg. Arra figyelmeztetik, hogy vannak lelkes pillanataik, amikor nagyot kockáztatnak. Isten igéjének megértése, Isten országa tanításának megvallása és az iránta való lelkesedés is ilyen. Ezek a példázatok buzdítások, amelyek segítik hallgatóságát a végleges döntések meghozatalában, hogy ne csak lelkesedjen érte, hanem szóban és tettben kövesse is. Többször is leírták II. János Pál pápáról, hogy sokkal többen voltak, akik lelkesedtek érte, mint akik megtették azt, amit mondott. Így volt ez Jézussal is, és ezzel ő tisztában volt. De csak a Jézus iránt lelkesedő emberek egy része képes arra, hogy véglegesen döntsön Jézus követése mellett, és még kevesebben vannak azok, akik végérvényesen ki is tartanak mellette. Ezt a jelenséget először önkritikusan kell értékelnünk, és felülvizsgálni vallási lelkesedésünket és Krisztus követésének intenzitását. Csak utána tudjuk reálisan megítélni azokat, akik alkalmas és alkalmatlan időben Jézus nevét veszik a szájukra. Biztosnak kell lennünk, hogy nem mindenki, aki Jézus nevében imádkozik, kész érte és tanításáért kockára tenni az egész életét. Mégis érdekes odafigyelni a lelkesedőkre és a kockázatókra, az Isten országát megértők ugyanis hasonlítanak hozzájuk.

A földbe rejtett kincs imája

Uram, már rád találtam, mégsem adtam el mindenem, a rossz szokásaim, hibáim, kicsinyességem, melyek gátolnak abban, hogy egészen a tiéd legyek. Ne menj el tőlem, legyél segítségem, győzz bennem a rossz felett, mert nem vágyok másra, csak hogy a fényed uralkodjék bennem.

Köszönöm, hogy kincs vagyok a szívedben, segíts, hogy kincssé váljak mások számára. Amen.